

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 58.989/1
van 22 maart 2016

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de
definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk
uitvoeringsplan Uitbreiding transportbedrijf H. Essers’

Op 19 februari 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Uitbreiding transportbedrijf H. Essers’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 10 maart 2016. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pierrot T’KINDT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 22 maart 2016.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Uitbreiding transportbedrijf H. Essers’ definitief vast te stellen.

2.2. Met dat plan wordt beoogd om een uitbreiding mogelijk te maken van het transportbedrijf H. Essers in een beboste zone die volgens het geldende gewestplan is gelegen in natuurgebied, wat tevens noopt tot een verlegging van een fietspad en een ruiter- en mountainbikepad. Bovendien de uitbreidingszone zelf, omvat het plangebied ook de site waar het bedrijf reeds is gevestigd en die daartoe is bestemd bij het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Transportbedrijf H. Essers en Zonen NV’ te Genk, definitief vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 6 maart 2009, alsook de resterende natuurzones tot aan de bestaande omliggende wegen.

2.3. Met een aanduiding in overdruk wordt de afbakeningslijn van het regionaalstedelijk gebied Hasselt-Genk verplaatst naar de rand van het deel van het plangebied dat zich nog niet binnen die lijn bevindt (artikel 0.1 van de stedenbouwkundige voorschriften).¹ Het grootste deel van het plangebied wordt bestemd tot specifiek regionaal bedrijventerrein voor transport, distributie en logistiek (artikel 1 van de stedenbouwkundige voorschriften), waarvoor in de rand over de ganse omtrek in overdruk een buffer wordt aangeduid, die het terrein enerzijds afscheidt van de ontsluitingsweg (Transportlaan) en anderzijds van een strook natuurgebied (artikel 2 van de stedenbouwkundige voorschriften) die reikt tot aan de nabij gelegen grotere verkeerswegen (E314/A2 en N726). Met symbolische aanduidingen in overdruk wordt aangegeven hoe het terrein wordt ontsloten voor gemotoriseerd verkeer en naar welk deel van het plangebied de verbindingen voor langzaam verkeer kunnen worden verplaatst.

3.1. Voor de ontworpen regeling wordt hoofdzakelijk rechtsgrond geboden door artikel 2.2.7, § 7, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: de Codex), met toepassing waarvan de Vlaamse Regering het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan binnen honderdtachtig dagen na het einde van het openbaar onderzoek definitief vaststelt. Overeenkomstig artikel 2.2.7, § 7, vierde lid, van de Codex heeft de Vlaamse Regering op

¹ Voor het regionaalstedelijk gebied Hasselt-Genk is bij besluit van de Vlaamse Regering van 20 juni 2014 overgegaan tot de definitieve vaststelling van het gelijknamige gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Van dat plan wordt bij het voorliggende plan met artikel 0.1 van de stedenbouwkundige voorschriften en de bijbehorende grafische aanduiding dus enkel de afbakeningslijn verlegd, zonder dat zulks verder inhoudelijke consequenties heeft (zie het tweede lid van voormeld artikel 0.1 en de vermelding in de toelichting erbij dat “voorliggend GRUP en het afbakeningsGRUP in feite samen moeten worden gelezen en één ruimtelijk geheel vormen”).

11 december 2015 de termijn voor het vaststellen van het voorliggende plan met zestig dagen verlengd.

3.2. Voor zover de stedenbouwkundige voorschriften maatregelen bevatten in het kader van de watertoets, vormt ook artikel 8, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid’ rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

3.3.1. Daarnaast vindt het ontworpen besluit, onder voorbehoud van hetgeen hierna onder randnr. 4 wordt opgemerkt, ook rechtsgrond in de volgende bepalingen van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’:

- artikel 13, §§ 1 en 3, respectievelijk voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften wordt voorzien in maatregelen gericht op de instandhouding, het herstel en de ontwikkeling van de natuur, het natuurlijke milieu en de landschapswaarden, en daarbij de uitvoering van bepaalde activiteiten wordt onderworpen aan voorwaarden;²

- artikel 36ter, §§ 1, 2, eerste lid, en 4, respectievelijk voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften instandhoudingsmaatregelen worden genomen binnen een speciale beschermingszone, wordt voorzien in maatregelen ter vermijding in die zone van elke verslechtering van de natuurkwaliteit en het natuurlijke milieu van habitats, alsook van elke betekenisvolle verstoring van een beschermde soort, en er door het opleggen van voorwaarden zorg voor wordt gedragen dat er geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan ontstaan.³

3.3.2. In het derde lid van de aanhef van het ontworpen besluit wordt ook verwezen naar artikel 18 van het decreet van 21 oktober 1997. Dat artikel strekt het ontworpen besluit niet tot rechtsgrond.⁴

Milderende of compenserende maatregelen

4. De voormelde bepalingen van artikel 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 zijn slechts van toepassing voor zover de maatregelen die betrekking hebben op de speciale beschermingszone waarbinnen een gedeelte van het plangebied is gelegen,⁵ kunnen worden beschouwd als *milderende* maatregelen waardoor een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van die zone als gevolg van het voorliggende plan kan worden *vermeden*, en dat zij dus niet moeten worden gekwalificeerd als *compenserende* maatregelen voor een plan dat wel

² Zie artikel 1, vijftiende lid, eerste streepje, en artikel 2, tweede, zesde en zevende lid, van de stedenbouwkundige voorschriften.

³ Zie in de stedenbouwkundige voorschriften, artikel 1, achtste en negende lid, twaalfde en dertiende lid, en vijftiende lid, vierde en vijfde streepje, de meeste bepalingen betreffende de buffer, artikel 2, derde en vierde lid, en het laatste lid van de bepalingen in verband met de verbinding voor langzaam verkeer.

⁴ Het plangebied behoort immers niet tot het Vlaams Ecologisch Netwerk, afgekort VEN (zie de toelichtingsnota, tekst, p. 17, nr. 5.2.2), terwijl dat een voorwaarde is voor de toepassing van dat artikel.

⁵ Die speciale beschermingszone is het habitatrichtlijngebied ‘Valleien van de Laambeek, Zonderikbeek, Slangebeek en Roosterbeek met vijvergebieden en heiden’.

degelijk zulk een aantasting *kan veroorzaken* in de zin van paragraaf 5 van voornoemd artikel 36*ter*.⁶

In navolging van de passende beoordeling die voor het voorliggende plan is uitgevoerd, wordt in de aanhef van het ontworpen besluit op verschillende plaatsen gesteld dat met milderende maatregelen, die een vertaling krijgen in de stedenbouwkundige voorschriften van het plan, een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de betreffende speciale beschermingszone kan worden voorkomen.

Vraag is of bepaalde van die stedenbouwkundige voorschriften niet van zodanige aard zijn dat zij moeten worden beschouwd als maatregelen die zijn bedoeld om een effectieve aantasting te compenseren.

Wat die maatregelen betreft, dient te worden gewezen op de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie en van de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, waaruit kan worden afgeleid dat, in een situatie waarin door de bevoegde instantie is vastgesteld dat een plan significante negatieve effecten kan hebben voor een beschermd onderdeel van een speciale beschermingszone,⁷ maatregelen die niet *rechtstreeks* en *ter plaatse* ingrijpen op die effecten, maar voor dat onderdeel voorzien in de ontwikkeling ervan op grondgebied van dezelfde of grotere omvang op een andere locatie, zelfs binnen de betreffende speciale beschermingszone, zijn aan te merken als compenserende maatregelen voor een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone.⁸

Uit de passende beoordeling, de toelichtingsnota bij het voorliggende plan en bepaalde stedenbouwkundige voorschriften kan onder meer het volgende worden afgeleid:

- het plan leidt tot permanent ruimtebeslag in leefgebied van een aantal Europese soorten, waaronder de Spaanse vlag, en tot mogelijke vernietiging van (een deel van) de rupsenpopulatie ervan die aanwezig is in de uitbreidingszone, waarbij “[s]ignificant negatieve effecten (...) niet [zijn] uit te sluiten”;
- als “milderende maatregelen” wordt voorzien in “[i]nrichting en gericht beheer in het resterende habitatrichtlijngebied ten westen van de uitbreidingszone (schrale grasland- en mantelzoomvegetaties) zodat kwalitatief leefgebied wordt gecreëerd voor een aantal soorten” en in “omlegging van het fietspad/ruiterpad/wandelpad/[mountainbikepad] ter hoogte van de noordelijke bufferstrook [om] geschikte omstandigheden voor Spaanse vlag en andere soorten [te] creëren in de bermen (ruimtezoom, strook soortenrijk grasland)”.⁹

⁶ Zie HvJ 15 mei 2014, nr. C-521/12, ECLI:EU:C:2014:330, p. 8-9, nrs. 28-29 en 33-34, en RvS 29 maart 2013, nr. 223.083, p. 42-43, nr. 27.

⁷ Dat onderdeel kan een natuurlijke habitat zijn, het leefgebied van een soort of de soort zelf (zie de definitie van de “natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone” in artikel 2, 38°, van het decreet van 21 oktober 1997).

⁸ Zie HvJ 15 mei 2014, nr. C-521/12, ECLI:EU:C:2014:330, p. 8-9, nrs. 30-31 en 38, en RvS 29 maart 2013, nr. 223.083, p. 45, nr. 32.

⁹ Zie de passende beoordeling, onderdeel van het plan-MER, p. 370-376, nr. 12.3.1.2.1, en p. 395-396, tabel 61, tweede horizontale kolom; de toelichtingsnota, p. 22-23 en 27, nr. 7.1.1; en de stedenbouwkundige voorschriften, artikel 1, veertiende lid en vijftiende lid, derde streepje, de bepalingen betreffende de buffer, inzonderheid tweede lid, eerste streepje, voorlaatste zin, en artikel 2, vijfde lid, *in fine*.

Indien de betreffende stedenbouwkundige voorschriften zouden moeten worden beschouwd als compenserende maatregelen voor een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone, moet worden vastgesteld dat voor het voorliggende plan niet blijkt dat is voldaan aan alle voorwaarden die in artikel 36ter, § 5, van het decreet van 21 oktober 1997 zijn bepaald opdat een plan zou kunnen worden vastgesteld niettegenstaande het zulk een aantasting kan veroorzaken.

Een van die voorwaarden, vervat in het eerste lid, b), van laatstgenoemde paragraaf,¹⁰ houdt immers in dat een plan dat een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken, alleen kan worden vastgesteld omwille van dwingende redenen van groot openbaar belang met inbegrip van redenen van sociale of economische aard. Wanneer de betrokken speciale beschermingszone of een deelgebied ervan, een gebied met een prioritair type natuurlijke habitat of een prioritaire soort is, komen alleen argumenten die verband houden met de menselijke gezondheid, de openbare veiligheid of met voor het milieu wezenlijk gunstige effecten dan wel, na advies van de Europese Commissie, andere dwingende redenen van groot openbaar belang, in aanmerking.¹¹ In de laatstgenoemde hypothese is het inwinnen van het advies van de Europese Commissie een substantieel vormvereiste waaraan moet zijn voldaan voordat het plan kan worden vastgesteld.

Door de stellers van het ontwerp wordt ervan uitgegaan dat het voorliggende plan uitsluitend voorziet in milderende maatregelen die vermijden dat een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan ontstaan, en niet in compenserende maatregelen voor een effectieve aantasting, zodat het ontworpen besluit niet moet voldoen aan wat is voorgeschreven in artikel 36ter, § 5, eerste en tweede lid, van het decreet van 21 oktober 1997.

De Raad van State, afdeling Wetgeving, dient er op te wijzen dat het definitief beslechten van de vraag of bepaalde maatregelen moeten worden beschouwd als milderend dan wel als compenserend, en of die maatregelen daartoe toereikend zijn, voornamelijk een inschatting vergt van feitelijke gegevens, die binnen het bestek van een adviesaanvraag niet kan worden uitgevoerd. De afdeling Wetgeving beperkt zich op dit punt dan ook tot het maken van een voorbehoud.

¹⁰ Wat de voorwaarde bepaald in punt a) van hetzelfde lid betreft (zijnde dat “is gebleken dat er voor de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone geen minder schadelijke alternatieve oplossingen zijn”) kan worden verwezen naar de vermelding in de aanhef van het ontworpen besluit “dat niettegenstaande het niet van toepassing zijn van artikel 36ter, § 5, van het Natuurdecreet, gezien de ligging en de context van de vraag tot uitbreiding, een onderzoek naar redelijke alternatieven werd uitgevoerd, zoals ook onderzocht in het plan-MER” en “dat hieruit geen redelijke alternatieven zijn gebleken”.

¹¹ Uit artikel 3, § 1, 9° en 16°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2014 ‘tot aanwijzing met toepassing van de Habitatrichtlijn van de speciale beschermingszone 'BE2200031 Valleien van de Laambeek, Zonderikbeek, Slangebeek en Roosterbeek met vijvergebieden en heiden' en tot definitieve vaststelling voor die zone en voor de met toepassing van de Vogelrichtlijn aangewezen speciale beschermingszones 'BE2219312 Het Vijvercomplex van Midden-Limburg' en 'BE2200525 Bokrijk en omgeving' van de bijbehorende instandhoudingsdoelstellingen en prioriteiten’ blijkt dat zich in de betrokken speciale beschermingszone de prioritaire habitats “Soortenrijke heischrale graslanden op arme bodems van berggebieden (en van submontane gebieden in het binnenland van Europa)” en “Alluviale bossen met *Alnion glutinosa* en *Fraxinus excelsior* (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*)” bevinden.

VORMVEREISTEN

5. De zogenaamde plan-MER-plicht wordt geregeld in hoofdstuk II (“Milieueffectrapportage over plannen en programma’s”) van titel IV van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’.

Uit artikel 4.2.1, eerste lid, van dat decreet volgt dat de regels inzake milieueffectrapportage over plannen (en programma’s) van toepassing zijn op ieder plan¹² dat het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project.¹³ Uit artikel 4.2.1, tweede lid, van hetzelfde decreet volgt dat de regels inzake milieueffectrapportage over plannen (en programma’s) van toepassing zijn op ieder plan waarvoor, gelet op het mogelijke effect op gebieden, een passende beoordeling vereist is uit hoofde van artikel 36ter, § 3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997.

Artikel 4.2.3 van het decreet van 5 april 1995 bepaalt onder meer het volgende:

“§ 1. Het plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, wordt, alvorens het kan worden goedgekeurd, aan een milieueffectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.

§ 2. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, eerste lid, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat niet het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau, noch een kleine wijziging inhoudt, moet een plan-MER worden opgemaakt, wanneer:

1° het plan of programma betrekking heeft op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik, en het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlagen I, II en III van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage

2° voor een ander plan of programma dan deze vermeld onder 1°, de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, niet aantoont dat dit plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De

¹² In artikel 4.1.1, § 1, 4°, van het decreet wordt “plan of programma” als volgt gedefinieerd: “plan of programma, met inbegrip van die welke door de Europese Unie worden medegefinancierd, alsook de wijzigingen ervan, dat:

a) door een instantie op regionaal, provinciaal of lokaal niveau wordt opgesteld en/of vastgesteld of dat door een instantie wordt opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld;

en

b) op grond van decretale of van bestuursrechtelijke bepalingen is voorgeschreven.”

¹³ Krachtens artikel 4.1.1, § 1, 5°, van het decreet wordt onder “project” verstaan:

“a) een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit of een vergunningsplichtige activiteit die moet worden hervergund bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de lopende vergunning en die bestaat uit:

- de uitvoering van bouwwerken, de totstandbrenging en in voorkomend geval de exploitatie van andere installaties, werkzaamheden of andere ingrepen in het milieu, inclusief de grondwaterwinningen en de ingrepen voor de ontginning van natuurlijke rijkdommen; of

- de exploitatie van een inrichting; dit is het hele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten;

of

b) een voorgenomen activiteit met negatieve gevolgen voor het milieu die wordt meegefinancierd door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de internationale samenwerking.”

Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

§ 3. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1 onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau of een kleine wijziging inhoudt, moet geen plan-MER worden opgemaakt voor zover de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, aantoont dat het plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.”

Uit de voornoemde bepalingen volgt dat het voorliggende plan in beginsel onderworpen is aan de plan-MER-plicht.

In het ontworpen besluit en in de toelichtingsnota wordt inzake de nakoming van de plan-MER-plicht verwezen naar het plan-MER dat op 30 oktober 2014 is goedgekeurd door de dienst Milieueffectrapportagebeheer van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie. Dat plan-MER en die goedkeuringsbeslissing zijn bij het ontworpen besluit gevoegd als bijlage V bij het ontworpen besluit.

Tevens bevat de toelichtingsnota de verklaring bedoeld in artikel 2.2.2, § 1, tweede lid, van de Codex.¹⁴

6. Het plangebied is gedeeltelijk gelegen in een speciale beschermingszone en het plan is op grond van artikel 36ter, § 3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 onderworpen aan een passende beoordeling wat de effecten ervan betreft die een betekenisvolle aantasting kunnen veroorzaken van de natuurlijke kenmerken van die zone. Die passende beoordeling, waarin wordt aangenomen dat zo een aantasting niet valt te verwachten als de erin vermelde milderende maatregelen worden genomen, is geïntegreerd in het plan-MER.¹⁵

¹⁴ Artikel 2.2.2, § 1, tweede lid, van de Codex luidt:

“In voorkomend geval wordt de verklaring, vermeld in artikel 4.2.11, § 4, eerste lid, 2°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid opgenomen in een toelichtingsnota bij het ruimtelijk uitvoeringsplan.”

Artikel 4.2.11, § 4, eerste lid, 2°, van het decreet van 5 april 1995, waarnaar in de voormelde bepaling wordt verwezen, luidt van zijn kant:

“Wanneer een plan of programma wordt vastgesteld, moet de initiatiefnemer de instanties, vermeld in artikel 4.2.11, § 2, het publiek en elke uit hoofde van artikel 4.2.11, § 2, tweede lid, geraadpleegde instantie, gewest of Lid-Staat van de Europese Unie in kennis stellen van de volgende documenten:

(...)

2° een verklaring die samenvat:

a) hoe de milieuoverwegingen in het plan of programma werden geïntegreerd;

b) hoe rekening werd gehouden met het overeenkomstig artikel 4.2.10 goedgekeurde plan-MER en de overeenkomstig artikel 4.2.11, § 1 en § 2, gegeven adviezen en het resultaat van de grensoverschrijdende raadpleging;

c) de redenen waarom is gekozen voor het plan of programma zoals het is aangenomen, en dit in het licht van de andere redelijke alternatieven die zijn behandeld;

(...)”.

¹⁵ Overeenkomstig artikel 36ter, § 3, zesde lid, van het decreet van 21 oktober 1997.

7. Met toepassing van artikel 8, § 5, tweede lid, 1°, van het decreet van 18 juli 2003 is met betrekking tot het ontworpen plan de watertoets uitgevoerd, die eveneens is opgenomen in het plan-MER.

8. Artikel 2.2.6, § 1, zesde lid, van de Codex luidt:

“Als het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan beantwoordt aan de criteria, bepaald in toepassing van artikel 4.4.1., § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen van het milieubeleid, stellen de door de Vlaamse regering aangewezen diensten ten laatste tijdens de plenaire vergadering dat het voorontwerp het voorwerp vormt van een ruimtelijk veiligheidsrapport, tenzij het voorontwerp zo wordt gewijzigd dat het niet meer aan de bedoelde criteria beantwoordt.”

In het ontworpen besluit en in de toelichtingsnota wordt verwezen naar een ruimtelijk veiligheidsrapport dat door de dienst Veiligheidsrapportering van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie is goedgekeurd bij beslissing van 8 december 2014. Dat ruimtelijk veiligheidsrapport en die goedkeuringsbeslissing zijn bij het ontworpen besluit gevoegd als bijlage VI bij het ontworpen besluit.

9. De Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed (SARO) heeft op 28 januari 2015 op grond van artikel 2.2.6, § 1, tweede lid, van de Codex advies uitgebracht over het voorontwerp van het voorliggende plan.

10. De voorlopige vaststelling van het plan vond plaats bij besluit van de Vlaamse Regering van 3 april 2015 en het openbaar onderzoek liep van 5 mei 2015 tot 3 juli 2015. De adviezen van de bevoegde gemeenteraden en provincieraad zijn ingewonnen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

11. Uit de bespreking van de rechtsgrond volgt dat in de aanhef van het besluit de verwijzing naar de rechtsgrond biedende bepalingen dient te worden aangepast.

Artikel 1

12. Voor zover de bijlagen VII (“Fotoreportage”) en VIII (“Rapport van de terreincontrole”) niet kunnen worden ingepast in de in artikel 2.2.2, § 1, eerste lid, van de Codex bepaalde inhoud van een ruimtelijk uitvoeringsplan, dient de vermelding ervan in de opsomming in artikel 1, derde lid, van het ontwerp te worden weggelaten. In het andere geval dient in de inleidende zin van artikel 1, derde lid, van het ontwerp melding te worden gemaakt van “de bijlagen III tot en met VIII”.

Bijlage II – Stedenbouwkundige voorschriften

Artikel 1

13. Er is een discrepantie tussen artikel 1, derde lid, van de (verordenende) stedenbouwkundige voorschriften, waarin als toetsingscriterium voor de toegelaten handelingen die nodig of nuttig zijn voor de realisatie van de bestemming van het bedrijventerrein enkel melding wordt gemaakt van “zuinig ruimtegebruik” en bepaalde aandachtspunten die daarop betrekking hebben, en de toelichting bij die bepaling, waarin wordt vermeld dat “niet alleen rekening [wordt] gehouden met het zuinig ruimtegebruik”, maar ook met nog andere toetsingscriteria.¹⁶

14. In artikel 1, vierde lid, van de stedenbouwkundige voorschriften wordt bepaald dat “[k]antoren en toonzalen met beperkte vloeroppervlakte” toegelaten zijn. Verder in dat lid wordt verduidelijkt wat, voor de toonzalen, onder “beperkte vloeroppervlakte” dient te worden verstaan (“maximaal 500 m²”). Die verduidelijking ontbreekt echter voor de kantoren. Ter wille van de rechtszekerheid moet de regeling op dat punt worden aangevuld.

Artikel 2

15. De opgave in de niet-normatieve toelichting bij artikel 2 van de stedenbouwkundige voorschriften, van voorbeelden van binnen natuurgebied toegelaten infrastructuren voor het beheer van het gebied en van kleinschalige infrastructuur die kan worden aangebracht ter verwezenlijking van de sociale, educatieve of recreatieve functie van het gebied, vereist dat in de normatieve stedenbouwkundige voorschriften zelf uitdrukking wordt gegeven aan het principe van de toelaatbaarheid van die infrastructuren, en van die ondergeschikte functie als na te streven doelstelling,¹⁷ wat met betrekking tot het voormelde artikel niet het geval is.

Artikelen 1 en 2 – Verbinding voor langzaam verkeer

16. Zowel artikel 1 als artikel 2 van de stedenbouwkundige voorschriften bevatten bepalingen met betrekking tot een “[v]erbinding voor langzaam verkeer”.

¹⁶ Sommige van die andere toetsingscriteria zijn overigens wel opgenomen in de opsomming in het laatste lid van artikel 2 van de stedenbouwkundige voorschriften.

¹⁷ Cf. de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 ‘tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de vorm en inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen’, typevoorschrift 7.1, waar voor natuurgebied een opgave van voorbeelden in de kolom met de toelichting zoals ze in het voorliggende plan is opgenomen, gepaard gaat met de vermeldingen in de kolom met de typebepaling voor de verordenende stedenbouwkundige voorschriften dat recreatief medegebruik een ondergeschikte functie is en dat het aanbrengen van kleinschalige infrastructuur, gericht op de sociale, educatieve of recreatieve functie van het gebied is toegelaten voor zover de ruimtelijk-ecologische draagkracht van het gebied niet wordt overschreden.

Hoewel het telkens dezelfde verkeersverbinding betreft, stemt de tekst van die bepalingen niet volledig overeen. Enkel in artikel 2 wordt de bestaande verbinding nader omschreven als een “noordzuid-verbinding”, terwijl uitsluitend in artikel 1 wordt vermeld dat de betreffende verbinding dient te worden verplaatst “voor zover deze verbinding niet reeds gerealiseerd is buiten het plangebied”. Ter wille van de rechtszekerheid dient de inhoud van die bepalingen beter op elkaar te worden afgestemd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME